

Patří sem ale i případy, kdy pachatel byl za vraždu již odsouzen, ale hledí se na něj jako by souzen nebyl.

- **na těhotné ženě** – žena musí být těhotná na počátku jednání pachatele, a proto je bez významu, zda v důsledku jeho jednání došlo v jeho průběhu k potratu
- **na osobě mladší patnácti let** – ochrana tímto ustanovením zákona zde trvá do dne předcházejícího dni patnáctých narozenin, protože v ten den již osoba není osobou mladší patnácti let
- **na veřejném činiteli při výkonu nebo pro výkon jeho pravomoci** – pachatel nemusí vědět, že jde o veřejného činitele a postačí, že zná skutkové okolnosti, ze kterých vyvozuje, že se o veřejného činitele jedná
- **pro rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je bez vyznání** – pachatel zde jedná v přímém úmyslu z této pohnutky, avšak následek zde může být způsobem v úmyslu eventuálním, když s ním pachatel může být jen srozuměn
- **v úmyslu získat majetkový prospěch** – k získání majetkové prospěchu nemusí dojít a není ani rozhodná jeho výše. Nejčastěji půjde o tzv. vraždu na objednávku, kdy pachateli byla za provedení vraždy přislíbena odměna.
- **v úmyslu zakrýt jiný trestný čin** – jedná se o situace, kdy pachatel se dopustil jiného trestného činu jako např. znásilnění podle § 241 trestního zákona a rozhodne se po dokonání tohoto trestného činu poškozenou osobu usmrtit, aby jej nevyzradila,
- **v úmyslu usnadnit jiný trestný čin** – k vraždě dojde v rámci přípravy, pokusu nebo v rámci spáchání jiného trestného činu, buď ke zlepšení podmínek pro jeho páchaní (usmrcení jiného, aby byly získány střelné zbraně) nebo k odstranění překážek bránících jeho dokonání nebo dokončení (usmrcení strážného v bance, ve které chce pachatel odcizit finanční prostředky)
- **pro jinou zvlášť zavrženímhodnou pohnutku** – pohnutka je v přímém rozporu s morálkou a svědčí o zvrhlosti a bezcitnosti pachatele (sexuální zvrhlost, nevázanost)

Subjektem zde může být kdokoli a z hlediska **subjektivní stránky** je trestná úmyslná forma zavinění. Pokud úmysl pachatele, byť i eventuální, směřoval k ohrožení nebo poškození jiného zákonem chráněného zájmu a jeho jednání mělo za následek smrt, nelze jeho jednání kvalifikovat jako trestný čin vraždy. Při zkoumání, zda pachatel jednal v nepřímém úmyslu napadeného zavraždit, nepostačí pouhé zjištění, že bodl napadeného větším nožem do prsou a že mu tím tedy může způsobit smrt. Je zapotřebí vycházet z okolností, které pachatele vedly ke spáchání trestného činu, jakým motivem byl veden, co předcházelo útoku, jaký nástroj byl použit, zda pachatel záměrně útočil na ty části těla, kde jsou orgány důležité pro život atd. Teprve v případě, že objasnění těchto okolností prokazuje úmysl pachatel, a to třeba i nepřímý, spáchat vraždu, je možno jej uznat vinným za tento trestný čin.